

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W ŁOMŻY

Łomża, dnia 20 sierpnia 1976 r.

Nr 4

Poz. 22—26

TREŚĆ

Zarządzenia

- Poz. 22 — Zarządzenie Nr 45/76 Wojewody Łomżyńskiego z dnia 31 maja 1976 r. w sprawie organizacji zastępstwa sądowego, arbitrażowego i przed innymi organami orzekającymi.
- Poz. 23 — Zarządzenie Nr 51 Wojewody Łomżyńskiego z dnia 1 lipca 1976 r. w sprawie ograniczenia żądania zaświadczeń od obywateli.
- Poz. 24 — Zarządzenie Nr 6/76 Naczelnika Miasta i Gminy w Goniądzu z dnia 18 lutego 1976 r. w sprawie ustalenia granic terenów budowlanych przejm-

wanych na własność Państwa położonych we wsi Downary.

- Poz. 25 — Zarządzenie Nr 9/76 Prezydenta Miasta Łomży z dnia 30 czerwca 1976 r. w sprawie ustalenia terenu budowlanego pod budownictwo jednorodzinne i jego podziału na działki budowlane w Łomży przy zbiegu ulic: Wojska Polskiego, Włókienniczej i drogi polnej.
- Poz. 26 — Zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Warszawie z dnia 12 kwietnia 1976 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

Poz. 22

Zarządzenie Nr 45/76 Wojewody Łomżyńskiego

z dnia 31 maja 1976 roku

w sprawie organizacji zastępstwa sądowego, arbitrażowego i przed innymi organami orzekającymi.

Na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 26, poz. 139) oraz § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1975 r. w sprawie zasad organizacji urzędów terenowych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 17, poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1

Zapewnienie prawidłowego zastępstwa w sprawach sądowych, arbitrażowych i przed innymi organami orzekającymi należy do kompetencji terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, którego sprawa bezpośrednio dotyczy z wyjątkiem przypadków wymienionych w § 2 ust. 2 i 3.

§ 2

- Czynności wymienione w § 1 wykonują:
 - w urzędach terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego — radcowie i referenci prawni,
 - w urzędzie wojewódzkim — radcowie prawni oraz radcowie do spraw zastępstwa sądowego.
- Zastępstwo sądowe i arbitrażowe terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego, które nie zatrudniają w urzędach referentów (radców prawnych) — zapewnia Biuro Organizacyjno-Prawne i Kadr Urzędu Wojewódzkiego.
- Wojewódzka Komenda Straży Pożarnej — Kuratorium Oświaty i Wychowania, Wydziały Finansowy, Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu oraz Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska sprawują zastępstwo sądowe i arbitrażowe w sprawach należących do ich zakresu działania, a także w sprawach z zakresu działania terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego nadzorowanych przez te wydziały.
- Dyrektorzy wydziałów wymienionych w ust. 3 mogą upoważnić innych pracowników do wykonywania czynności z zakresu zastępstwa procesowego, a w szczególności uzasadnionych przypadkach Wojewoda może zobowiązać do zastępstwa sądowego lub arbitrażowego Biuro Orga-

nizacyjno-Prawne i Kadr w sprawach należących do tych wydziałów.

- W przypadkach uzasadnionych ekonomią procesową dyrektorzy wydziałów mogą przekazywać niektóre sprawy z zakresu zastępstwa sądowego lub arbitrażowego radcom i referentom prawnym urzędu terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 3

W uzasadnionych przypadkach Wojewoda może upoważnić do zastępstwa sądowego lub do dokonania określonych czynności procesowych osobę pełniącą obsługę prawną w urzędzie terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego mającego siedzibę w rejonie sądu, przed którym toczy się sprawa.

§ 4

- Wniosek o wystąpienie na drogę sądową lub arbitrażową w przypadkach wymienionych w § 2 ust. 3 należy kierować do właściwych Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego, które poza zwięzłym opisem stanu faktycznego sprawy winny być poparte dowodami z dokumentów będących w posiadaniu jednostki wnioskującej.
- W przypadku, gdy okoliczność uzasadniająca roszczenie lub obronę interesu majątkowego ma być poparta dowodem ze świadka, we wniosku należy podać imię i nazwisko świadka, miejsce jego zamieszkania lub pobytu oraz wskazać okoliczności, które świadek ma udowodnić swymi zeznaniami.
- W sprawach w których terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego jest stroną pozwaną otrzymany pozew (wniosek) wraz z wezwaniem (zawiadomieniem o rozprawie) należy bezzwłocznie przekazać właściwemu Wydziałowi Urzędu Wojewódzkiego podając jednocześnie merytoryczne stanowisko strony pozwanej, co do zarzutów pozwu (wniosku), poparte dowodami z dokumentów względnie dowodami ze świadków, a także stanowisko co do wysokości roszczeń.
- Odpisy dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 3 winne być nadesłane w ilości odpowiadającej ilości stron (uczestników) danego postępowania z uwzględnieniem ponadto dodatkowego jednego egzemplarza dla organu rozpoznającego sprawę.
- W sprawach, w których zachodzi obawa przedawnienia roszczenia pozew (wniosek) wnosi bezpośrednio do sądu (arbitrażu) naczelnik gminy oraz miasta i gminy, przekazując następnie całość akt sprawy do Biura Organizacyjno-Prawnego i Kadr. O dacie wniesienia pozwu (wniosku) decyduje data stempla pocztowego lub potwierdzenie przyjęcia w biurze podawczym właściwego sądu.

§ 5

Za prawidłowe zebranie i terminowe przekazanie do właściwego Wydziału Urzędu Wojewódzkiego materiałów o których mowa w § 4 ponosi odpowiedzialność wyznaczony przez naczelnika gminy oraz miasta i gminy pracownik tego urzędu.

§ 6

Radca (referent) prawny względnie upoważniony pracownik wykonując zastępstwo sądowe lub arbitrażowe działa na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez terenowy organ administracji państwowej.

§ 7

W sprawach wymagających wiadomości specjalistycznych radca (referent) prawny może domagać się, by łącznie z nim występował inny pracownik dla udzielania wyjaśnień z zakresu stanu faktycznego i specyfiki sporu.

§ 8

1. Po zakończeniu postępowania prowadzący sprawę obowiązany jest uzyskać na orzeczeniu klauzulę wykonalności i przekazać całość akt sprawy z pouczeniem o sposobie prowadzenia egzekucji — właściwej jednostce względnie komórce organizacyjnej.
2. Za wszczęcie egzekucji i czuwanie nad jej prawidłowym przebiegiem ponosi odpowiedzialność Sekretarz Biura i gł. księgowy właściwej jednostki organizacyjnej.

§ 9

1. Orzeczenie sądowe, arbitrażowe i innych organów kończące postępowanie w danej instancji skierowane bezpośrednio do terenowego organu administracji państwowej, któremu zastępstwo procesowe zapewniło Biuro Organizacyjno-Prawne i Kadry względnie inny wydział winno być bezzwłocznie wraz z adnotacją o dacie wpływu przesłane bezpośrednio do tych wydziałów.
2. W razie istnienia przyczyn uzasadniających wniesienie środka prawnego od nadesłanego orzeczenia, należy jednocześnie podać merytoryczne motywy uzasadniające wniesienie takiego środka.

§ 10

1. Z chwilą przekazania Wydziałowi Urzędu Wojewódzkiego całości akt sprawy z zachowaniem zasad określonych w § 4 i 8 ust. 1 i § 9 ust. 1 odpowiedzialność za prowadzenie sprawy do czasu jej zakończenia prawomocnym orzeczeniem ponosi radca prawny ustanowiony w sprawie.
2. Postanowienie ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie do radców i referentów prawnych terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego oraz innych pracowników wyznaczonych do prowadzenia sprawy.

§ 11

O dochodzeniu szkody w drodze procesu regresowego decyduje:

- terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego w stosunku do pracownika tego urzędu,
- Wojewoda lub upoważniony przez niego dyrektor Wydziału w stosunku do pracowników Urzędu Wojewódzkiego.

§ 12

Traci moc uchwała nr 20/117 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 17 maja 1962 r. w sprawie przekazania Prezydium PRN i MRN w Białymstoku spraw zastępstwa sądowego i arbitrażowego (Dz. U. WRN Nr 8 poz. 55).

§ 13

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Wojewoda

(—) mgr inż. Jerzy Zientara

Poz. 23

**Zarządzenie Nr 51/76
Wojewody Łomżyńskiego**

z dnia 1 lipca 1976 roku

w sprawie ograniczenia żądania zaświadczeń od obywateli.

W celu ograniczenia żądania różnego rodzaju zaświadczeń od obywateli przez urzędy i instytucje państwowe oraz jednostki gospodarki społecznej, na podstawie §§ 6 i 7 zarządzenia Nr 79 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1971 r. w sprawie ograniczenia żądania zaświadczeń od obywateli (M. P. Nr 39, poz. 253) i § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1973 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania koordynacji przez terenowe organy administracji państwowej (Dz. U. Nr 47, poz. 278), zarządzam, co następuje:

§ 1

Urzędy i instytucje państwowe oraz jednostki gospodarki społecznej zorganizują załatwianie spraw obywateli w sposób wyłączający zbędne żądanie różnego rodzaju zaświadczeń oraz wypisów z ksiąg stanu cywilnego.

W szczególności nie należy żądać:

1. Od osób posiadających dowody osobiste lub tymczasowe zaświadczenia tożsamości — osobnych dokumentów dla stwierdzenia okoliczności podanych w dowodzie osobistym lub tymczasowym zaświadczeniu tożsamości: obywatelstwa polskiego, daty i miejsca urodzenia, imion rodziców, stanu cywilnego, nazwiska panieńskiego mężatek, miejsca zamieszkania, miejsca i wpisanych okresów zatrudnienia).
2. Od osób posiadających legitymacje ubezpieczeniowe — osobnych dokumentów dla stwierdzenia okresów zatrudnienia, wysokości już wpisanych zarobków oraz innych okoliczności podanych w legitymacji.
3. Od osób posiadających aktualny nakaz płatniczy — osobnych dokumentów stwierdzających wielkość gospodarstwa rolnego i roczny przychód szacunkowy z tego gospodarstwa.

§ 2

W razie potrzeby ustalenia okoliczności, o których mowa w § 1 niniejszego zarządzenia należy ograniczyć się do żądania okazania właściwego dokumentu i na jego podstawie sporządzić odpowiednią notatkę służbową (z podaniem rodzaju dokumentów, jego serii i numeru oraz organu, który wydał ten dokument) załączając ją do akt sprawy.

§ 3

Żądanie od obywateli zaświadczeń oraz wypisów z ksiąg stanu cywilnego jest dopuszczalne tylko w wypadku gdy wymagane przedstawienie zaświadczenia lub wypisów wynika z przepisu ustawy (dekretu) lub wydanych na jej podstawie aktów normatywnych. W pozostałych wypadkach należy przyjmować oświadczenia obywateli składane pod rygorem z art. 247 Kodeksu Karnego.

§ 4

W przypadkach koniecznych urzędy i instytucje oraz jednostki gospodarki społecznej winny zwracać się do właściwych terenowych organów administracji państwowej o niezbędne informacje lub o nadesłanie potrzebnych dokumentów.

§ 5

Terenowy organ administracji państwowej odmówi wydania zaświadczenia lub wypisu z ksiąg stanu cywilnego:

1. Jeżeli dane lub okoliczności mające być przedmiotem zaświadczenia mogą być ustalone na podstawie dostępnych dla jednostki załatwiającej sprawę dokumentów, o których mowa w § 1 niniejszego zarządzenia.
2. Gdy żądanie od obywateli zaświadczenia nie wynika z przepisów ustawy (dekretu) lub wydanych na tej podstawie aktów normatywnych wykonawczych.

§ 6

Ustalam wytyczne w sprawie wydawania zaświadczeń przez urzędy terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego, stanowiące załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 7

Zobowiązuję dyrektorów wydziałów (jednostek równorzędnych) Urzędu Wojewódzkiego, a w szczególności Dyrektora Wydziału Kontrolji i Instruktażu do ujmowania w planach kontroli podporządkowanych Wojewodzie jednostek organizacyjnych problematyki zawartej w zarządzeniu Nr 79 Prezesa Rady Ministrów i postanowieniach niniejszego zarządzenia.

§ 8

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łomży.

Wojewoda Łomżyński

(—) mgr inż. Jerzy Złentara

Poz. 24

**Zarządzenie Nr 6/76
Naczelnika Miasta i Gminy w Goniądzu**

z dnia 18 lutego 1976 roku

w sprawie ustalenia granic terenów budowlanych, przeznaczonych na własność Państwa, położonych we wsi Downary gminy Goniądz, województwa łomżyńskiego.

Na podstawie art. 8 ust. 1, 3 i 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 roku o terenach budowlanych na obszarach wsi (Dz. U. Nr 27 poz. 216 z 1969 r.) § 1 i § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1970 roku w sprawie zasad przejmowania terenów budowlanych na obszarach wsi na własność Państwa (Dz. U. Nr 3 poz. 16), ustawy z dnia 25 stycznia 1958 roku o radach narodowych (jedn. tekst Dz. U. Nr 26 poz. 139 z 1975) zarządza się co następuje:

§ 1

Ustalić granice terenów budowlanych o powierzchni 0,0920 ha, położonych na obszarze wsi Downary, gminy Goniądz, województwa łomżyńskiego, przeznaczonych na własność Państwa od Ob. Ob. Moniuszko Antoniego s. Józefa i Moniuszko Lenoty c. Witolda, zamieszkałych we wsi Downary, oznaczonych działkami Nr 284/2 i 284/3.

§ 2

Wykonanie niniejszego zarządzenia zlecam służbie budowlanej Urzędu Miasta i Gminy.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łomży.

Naczelnik Miasta i Gminy

(—) Zenon Czarnecki

Poz. 25

**Zarządzenie Nr 9/76
Prezydenta Miasta Łomży**

z dnia 30 czerwca 1976 roku

w sprawie ustalenia terenu budowlanego pod budownictwo jednorodzinne i jego podziału na działki budowlane w Łomży przy zbiegu ulic: Wojska Polskiego, Włókienniczej i drogi polnej.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1972 roku o terenach budownictwa jednorodzinne i zagrodowego oraz podziale nieruchomości w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 27, poz. 192) oraz § 13 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 28 sierpnia 1972 roku w sprawie ustalenia, rozgraniczenia i podziału terenów budownictwa jednorodzinne i zagrodowego na obszarach miast i osiedli (Dz. U. Nr 35, poz. 242) art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 28 maja 1975 roku

o dwustopniowym podziale administracyjnym Państwa oraz o zmianie ustawy o radach narodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 91) — zarządza co następuje:

§ 1

Ustalić teren pod budownictwo jednorodzinne w mieście Łomży w rejonie ulic: Wojska Polskiego, Włókienniczej i drogi polnej oraz podział tego terenu na działki budowlane w sposób wskazany na mapie w skali 1:1 000, która wraz z rejestrem stanowi załącznik do zarządzenia.

§ 2

Ustalić okres i terminy podstawowych urządzeń komunalnych na terenie budownictwa jednorodzinne wymienionego w § 1, jak następuje:

- budowę ulic rozpocząć w roku 1978 i zakończyć w roku 1980,
- budowę sieci elektrycznej rozpocząć w roku 1977 i zakończyć w 1978 r.
- budowę sieci wodociągowej rozpocząć w roku 1977 i zakończyć w 1979 r.

§ 3

Termin zabudowy działek ustalony zostanie w aktach notarialnych i decyzjach.

§ 4

Wykonanie Zarządzenia powierzyć — Zarządowi Gospodarki Terenami i Wydziałowi Gospodarki Terenowej.

§ 5

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łomży.

Prezydent Miasta Łomży
(—) mgr Jan Rachubka

Poz. 26

**Zarządzenie
Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Warszawie**

z dnia 12 kwietnia 1976 roku

w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

Na podstawie zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1975 roku w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych Nr 21 z dnia 23 października 1975 r. poz. 110) zarządza się co następuje:

§ 1

ZNACZENIE OKREŚLEŃ

- Ilekoć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o:
1. Znakach żeglugowych — należy przez to rozumieć znaki określone w przepisach żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.
 2. „Strefa foliowa” — należy przez to rozumieć akwen, którego dno jest wyłożone folią uszczelniającą, przykrytą warstwą ziemi.
 3. Zbiornik Zegrzyński — należy przez to rozumieć akwen powstały wskutek spiętrzenia rzeki Narwi, zawarty w granicach od północy — południowa krawędź mostu drogowego w Wierzbicy, z południa — północna krawędź mostu drogowego w Nieporęcie, od zachodu — zapora czołowa w Dębie.
 4. Zbiornik Włocławski — należy przez to rozumieć akwen powstały wskutek spiętrzenia rzeki Wisły, zawarty w granicach 623 km rzeki Wisły do śluzy we Włocławku.
 5. Zbiornik Sulejowski — należy przez to rozumieć akwen powstały wskutek spiętrzenia rzeki Pilicy, zawarty w granicach między Smardzewicami od północy a Sulejowem na południu.

§ 2

OKREŚLENIE STRON I OZNAKOWANIE SZLAKU ŻEGLOWNEGO

1. Szlak żeglowny na Zbiorniku Zegrzyńskim i Kanale

Zerańskim wyznacza się według kierunku północ-południe.

2. Obowiązek oznakowania mostów oraz innych budowli i urządzeń nowo budowanych spoczywa na inwestorach tych obiektów zgodnie z zaleceniami Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Warszawie, natomiast utrzymanie w należytym stanie oznakowania należy do administracji dróg wodnych.

§ 3

ZAMKNIĘCIE SZLAKU ŻEGLOWNEGO

1. W okresie występowania trudnych warunków nawigacyjnych administracja dróg wodnych może zamknąć szlak żeglowny (znak żeglugowy nr A 1), które będzie sygnalizowane na drogach wodnych:

1) Zbiornik Zegrzyński:

- a) przy wejściu na zbiornik z Kanału Zerańskiego

go — w Nieporęcie,

- b) przy ujściu rzeki Bug — w Scrocku na 37,8 km rzeki Narwi,

2) Zbiornik Włocławski:

- a) przy jeździe w dół rzeki — na lewym brzegu przy wyjściu z portu handlowego w Płocku, 633 km rzeki Wisły,

- b) przy jeździe w górę rzeki — przy wyjściu z głównego awanportu śluzy we Włocławku.

2. Ponadto zamknięcie szlaku żeglownego może nastąpić w innych uzasadnionych okolicznościach.

§ 4

WYMIARY STATKÓW

1. Statki, zestawy pchane i zespoły sprzężone nie mogą przekraczać niżej podanych wymiarów:

Lp.	Droga wodna	Długość	Szer.
1.	rz. Wisła od km 324,5 do km 513 (Port Handl.)	85,0 m	16,0 m
2.	rz. Wisła od km 513 do km 719,9	115,0 m	19,0 m
3.	przez śluzę we Włocławku	113,0 m	11,0 m
4.	przez śluzę im. inż. Tadeusza Tillingera	83,0 m	11,0 m
5.	Kanał Zerański od km 0,0 do km 10,0	91,2 m	15,0 m
6.	Kanał Zerański od km 10,0 do km 18,0	85,0 m	10,5 m
7.	Zbiornik Zegrzyński	bez ograniczenia	
8.	rz. Narew od mostu drogowego w Wierzbicy do m. Pułtusk	91,2 m	18,2 m
9.	rz. Narew od m. Pułtusk do m. Gnojno	91,2 m	12,0 m
10.	rz. Narew od m. Gnojno do m. Brzuze	91,2 m	12,0 m
11.	rz. Narew od m. Brzuze do ujścia rz. Pisy	65,0 m	10,5 m
12.	rz. Narew od ujścia rz. Pisy do ujścia rz. Biebrzy	38,0 m	6,5 m
13.	rz. Bug od ujścia do rz. Narwi do m. Wyszaków	65,0 m	10,5 m
14.	Zbiornik Sulejowski	bez ograniczenia	

2. Pociągi holownicze nie mogą przekraczać podanych wymiarów:

Lp.	Droga wodna	w dół rzeki		w górę rzeki	
		dług.	szer.	dług.	szer.
1.	rz. Wisła od km 324,5 do km 719,9	200 m	26,0 m	bez ograniczeń	
2.	Kanał Zerański od km 0,0 do km 10,0	150 m	15,0 m	150 m	15,0 m
3.	Kanał Zerański od km 10 do km 18	150 m	10,5 m	150 m	10,5 m
4.	Zbiornik Zegrzyński	bez ograniczenia			
5.	rz. Narew od mostu drogowego w Wierzbicy do m. Różan	150 m	16,0 m	200 m	16,5 m
6.	rz. Narew od m. Różan do ujścia rzeki Pisy	100 m	16,0 m	150 m	16,0 m
7.	rz. Narew od ujścia rz. Pisy do ujścia rzeki Biebrzy	100 m	6,5 m	150 m	13,0 m
8.	rz. Bug od ujścia do rz. Narwi do m. Wyszaków	100 m	13,0 m	150 m	13,0 m
9.	Zbiornik Sulejowski	bez ograniczenia			

3. Każdorazowe zwiększenie szerokości i długości statków, zestawów pchanych, zespołów sprzężonych i pociągów holowniczych ponad wielkości ustalone w ust. 1 i 2 wymaga zezwolenia Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Warszawie.

sprzężonych i pociągów holowniczych powinno być 15 cm mniejsze od aktualnych głębokości tranzytowych.

§ 5

SZYBKOŚĆ STATKÓW

4. Zanurzenie statków, zestawów pchanych, zespołów

1. Szybkość statków nie może przekraczać:

Lp.	Droga wodna i rodzaj statku (z ładunkiem lub bez ładunku)	Szybkość km/godz	
		w dzień	w nocy
1.	rz. Wisła od km 324,5 do km 719,9	bez ograniczeń	
2.	Kanał Zerański od km 0 do km 10	8	—
	a) statki, pociągi holownicze, zestawy pchane i zespoły sprzężone (z ładunkiem)	8	7
	b) statki, pociągi holownicze, zestawy pchane i zespoły sprzężone (bez ładunku)	11	10
	c) statki pasażerskie, holownik i pchacze płynące pojedynczo	12	11
	d) statki pasażerskie i turystyczne typu ślizgowego, wodoloty i wodno-odrzutowe	30	—
3.	Kanał Zerański od km 10 do km 18	7	6
	a) statki, pociągi holownicze, zestawy pchane i zespoły sprzężone (z ładunkiem)	7	6
	b) statki, pociągi holownicze, zestawy pchane i zespoły sprzężone (bez ładunku)	10	9
	c) statki pasażerskie, holowniki i pchacze pojedynczo płynące	11	10
	d) statki sportowe i turystyczne typu ślizgowego, wodoloty i wodno-odrzutowe	30	—
4.	Zbiornik Zegrzyński	bez ograniczeń	
5.	Rzeka Narew	bez ograniczeń	
6.	Rzeka Bug	bez ograniczeń	

2. Na Zbiorniku Sulejowskim szybkość ma być ograniczona do takiej, aby statek nie wytwarzał dużego falowania, mogącego zagrozić bezpieczeństwu innych statków i budowlom wodnym.
3. Ograniczenia szybkości wymienione w ust. 1 i 2 nie dotyczą statków będących w akcji ratowniczej lub interwencyjnej.

§ 6

RUCH I POSTÓJ STATKÓW

1. Ruch statków powinien odbywać się po wytyczonych szlakach żeglownych.
2. Statki płynące wzdłuż wyznaczonych szlaków żeglownych mają pierwszeństwo przejazdu przed statkami płynącymi w poprzek szlaków żeglownych.
3. Ze względu na brak odpowiednich ścieżek holowniczych przy drogach wodnych holowanie z brzegu może odbywać się wyłącznie na krótkich odcinkach w celu lokalnego przemieszczania statków i tylko w tych miejscach, gdzie istnieje możliwość dogodnego i bezpiecznego przejścia brzegiem drogi wodnej.
4. Zabrania się statkom niepasażerskim cumowania do przystani statków pasażerskich.
5. Dozór na statkach zgrupowanych na postój w basenach eksploatacyjnych Gnojno — zakład Bogdanów, Brzuze itp., gdzie akwen jest osłonięty, może pełnić jedna lub więcej osób, w zależności od wynikających potrzeb w celu zapewnienia bezpieczeństwa. Ustalenie formy dozoru oraz ilość osób dozorujących na poszczególnych grupach jednostek należy uzgodnić z Inspektorem Żeglugi Śródlądowej w Warszawie.

§ 7

RUCH ŻEGLUGOWY NA UCIAŻLIWYCH ODCINKACH DROG WODNYCH

1. Niezależnie od zastosowania przewidzianych niniejszym zarządzeniem składów pociągów holowniczych, zestawów pchanych i zespołów sprzężonych, kierownicy tych obiektów pływających obowiązani są w warunkach uciążliwych dla żeglugi zmniejszyć odpowiednio długość pociągów holowniczych, zestawów pchanych i zespołów sprzężonych, jak również szybkość jazdy, jeżeli jest to konieczne ze względów bezpieczeństwa żeglugi.
2. Armatorzy, których statki wykonują prace regulacyjne na odcinkach dróg wodnych uciążliwych dla żeglugi powinni uzgodnić z Inspektorem Żeglugi Śródlądowej w Warszawie rozstawienie tych jednostek.

§ 8

BUNKROWANIE STATKÓW

1. Zabrania się pobierania paliw płynnych statkom pasażerskim mającym pasażerów na pokładzie.
2. Statki pobierające paliwa płynne i smary z bunkierek obowiązane są do wygaszenia wszelkich źródeł ognia.

§ 9

ŻEGLUGA NOCNA

1. Uprawianie żeglugi nocnej może odbywać się tylko na drogach wodnych oznakowanych znakami nocnymi wytyczającymi szlak żeglowny.
2. Zabrania się uprawiania żeglugi nocnej pociągami holowniczymi płynącymi w dół rzeki.
3. Punkty świetlne na przystani powinny być tak rozmieszczone, aby nie oślepiły załóg dopływających statków.

§ 10

ŚLUZOWANIE STATKÓW

1. Statki zbliżające się do śluzy powinny co najmniej na 200 m przed śluzą oznajmić swoje przybycie sygnałem „uwaga”
2. Przed wejściem do komory śluzowej wszystkie przedmioty wyposażenia pokładowego, wystające za burtę statku muszą być usunięte, a statki żaglowe muszą zwinąć żagle.
3. Przy wjeździe do komory śluzowej szybkość powinna być ograniczona do takiej, aby statek nie utracił sterowności.
4. Statki w komorze śluzowej powinny tak się ustawić, aby inne statki śluzowane jednocześnie miały zapewnione bezpieczeństwo i odpowiednią przestrzeń. Odległość między krawędziami kadłubów statków stojących

obok siebie nie może być mniejsza niż 20 cm. Odległość między statkami stojącymi w komorze śluzowej jeden za drugim nie może być mniejsza niż 1 metr.

5. W czasie wplywania i wyplywania statków z komory śluzowej, załoga statku powinna znajdować się na stanowiskach manewrowych.
6. W czasie śluzowania pędniki statków powinny być zatrzymane.
7. Wprowadzanie i wyprowadzanie statków do i z komory śluzowej sposobem ręcznym powinno tak się odbywać, aby nie spowodowało uszkodzeń obrzeży, głowic komory lub konstrukcji i zamknięć wrót.
8. Pociągi holownicze mogą wjeżdżać i wyjeżdżać ze śluzy tylko na skróconym holu i krótkich linach holowniczych, łączących poszczególne jednostki w jego składzie.
9. Kierownicy statków nie posiadających pełnej zdolności manewrowej obowiązani są przed wejściem, zawiadomić o tym obsługę śluzy.
10. W czasie pobytu statków w komorze śluzowej lub w awanportach zabrania się:
 - a) wleczenia kotwic, łańcuchów i lin kotwicznych po dnie,
 - b) zadymania powietrza i zanieczyszczania terenów śluzy,
 - c) dokonywania napraw na statkach,
 - d) wychodzenia ze statków bez zezwolenia obsługi śluzy,
 - e) używania w porze nocnej reflektorów.
11. Zabrania się śluzowania statków bez kompletnej załogi i wyposażenia niezbędnego do cumowania.
12. Wjazd do śluzy i komora śluzowa powinny być w porze nocnej oświetlone w taki sposób, aby światło nie oślepiło załóg statków.
13. W przypadku równoczesnego przybycia statków z dwóch kierunków, pierwszeństwo śluzowania mają statki podchodzące do śluzy od strony poziomu zrównanego z poziomem wody istniejącym w danej chwili w komorze śluzowej. Nie dotyczy to statków będących w akcji ratowniczej, które mają pierwszeństwo śluzowania we wszystkich przypadkach.
14. Z pierwszeństwa śluzowania korzystają:
 - a) statki ratownicze płynące do miejsca wypadku,
 - b) statki inspekcyjne i jednostki służbowe MO,
 - c) statki pasażerskie linii regularnych (rozkładowych).
15. Statki sportowe, turystyczne i rybackie mogą być śluzowane przy sposobności śluzowania innych statków lub odrębnie w razie zebrania się większej ich ilości.
16. Zabrania się śluzowania statków załadowanych materiałami łatwopalnymi i wybuchowymi razem z innymi statkami.
17. Obsługa śluzy może wyjątkowo zmienić kolejność śluzowania jeśli wymaga tego bezpieczeństwo lub zachowanie ciągłości ruchu żeglugowego.
18. Śluzowanie odbywa się tylko w godzinach ustalonych przez administrację dróg wodnych.

§ 11

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DLA ŚLUZY WE WŁOCŁWKU

1. W przypadku szerokości statku większej niż 11,0 m, ale nie przekraczającej 11,70 m kierownik statku obowiązany jest przed wejściem do komory uzgodnić śluzowanie z obsługą śluzy.
2. Jazda w obrębie śluzy może odbywać się tylko z szybkością do 4 km/godz. Do obrębu śluzy należą poza komorą również awanporty, aż do końca urządzeń cumowniczych.
3. W dolnym awanporcie śluzy obowiązuje ruch lewostronny.
4. Przy wejściu do dolnego awanportu występuje zjawisko ucięcia, którego siła uzależniona jest od ilości pracujących turbin. Praca każdej turbiny sygnalizowana jest przy pomocy fioletowego światła.
5. Wyprzedzanie statków oczekujących na śluzowanie dopuszczalne jest tylko przez statki korzystające z pierwszeństwa śluzowania.
6. Po wejściu do komory śluzowej, w celu zatrzymania statku cumy należy zakładać na stałe urządzenia cumownicze. Po zatrzymaniu statku, cumy należy przełożyć na ruchome urządzenia cumownicze. Statki muszą być przycumowane co najmniej dwoma cumami dziobową i rufową.
7. Statki bezzałogowe oraz statki nie posiadające urządzeń sterowych mogą być wprowadzane do komory

śluzowej wyłącznie przy burcie statku o napędzie mechanicznym.

8. W czasie śluzowania statków sportowych, turystycznych i rybackich, załogi tych statków obowiązane są posiadać na sobie kamizelki ratunkowe.
9. Zabrania się śluzowania i wjazdu do awanportuów łodzi wiosłowych wyczynowych, łodzi typu canoe oraz kajaków.
10. Postój w awanportach wszelkiego rodzaju statków nieoczekujących na śluzowanie jest zabroniony.

§ 12

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DLA ŚLUZY IM. INŻ. TADEUSZA TILLINGERA W WARSZAWIE

1. W przypadku szerokości statku większej niż 11,0 m, ale nie przekraczającej 11,70 m kierownik statku obowiązany jest przed wejściem do komory śluzowej uzgodnić śluzowanie z kierownictwem śluzy.
2. W śluzie statki powinny być przycumowane w sposób pozwalający na regulowanie długości cum.
3. Zestawianie pociągów holowniczych po prześluzowaniu może odbywać się:
 - a) między rzeką Wisłą a znakiem żeglugowym nr B. 4,
 - b) przy nabrzeżu węglowym elektrociepłowni Zerań.
4. Statki zbliżające się do śluzy od strony Kanału Zerańskiego zamierzające prześluzować się postępują następująco, gdy na śluzie wystawiono:
 - a) znak żeglugowy nr B. II. 1 (statek cumuje do nabrzeża węglowego elektrociepłowni przy znaku żeglugowym E. 7.),
 - b) znak żeglugowy B. II. 2 (statek oczekuje na otwarcie śluzy w dryfie, zachowując bezpieczną odległość od wrót komory śluzowej i nie tarasując przejazdu innym statkom, a w przypadku występowania trudnych warunków nawigacyjnych postępuje jak określono w pkt a),
 - c) znak żeglugowy nr B. II. 3 (statek bezpośrednio wpływa do komory śluzowej),
 - d) znak żeglugowy nr B. II. 4 (statek cumuje do nabrzeża węglowego elektrociepłowni przy znaku żeglugowym nr E. 7.).
5. Basen portowy na Zeraniu od mostu na ul. Modlińskiej do śluzy administrowany jest przez Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodnego w Warszawie z którym należy uzgadniać postoje statków nie związane ze śluzowaniem.
6. Szybkość statków w basenie portowym nie może przekraczać 4 km/godz.

§ 13

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DLA KANAŁU ZERAŃSKIEGO

1. Ruch statków powinien odbywać się prawą stroną w kierunku jazdy.
2. Odległość między statkami płynącymi wzdłuż kanału i nie wyprzedzającymi się powinna wynosić co najmniej 200 m.
3. Na całej długości kanału zabrania się statkom poruszania przy pomocy żagla.
4. Statki płynące Kanałem Zerańskim w odległości 200 m od basenu portowego „Faelbet” obowiązane są nadać sygnał dźwiękowy „uwaga”, zmniejszyć szybkość jazdy i zachować szczególną ostrożność. Powyższe dotyczy również statków wpływających z basenu portowego „Faelbet” na kanał.
5. Statki płynące wzdłuż kanału mają pierwszeństwo przejazdu przed statkami wpływającymi z basenu portowego „Faelbet” na kanał.
6. Pierwszeństwo przejazdu pod mostami mają statki płynące ze Zbiornika Zegrzyńskiego w kierunku rzeki Wisły.
7. Zabrania się mijania statkom w odległości mniejszej niż 200 m od mostów.
8. Wyprzedzanie się statków może nastąpić w odległości nie mniejszej jak 500 m od mostów.
9. Wyprzedzanie się zestawów pchanych, zespołów sprzężonych i pociągów holowniczych jest tylko wtedy dopuszczalne, gdy statek wyprzedzany skieruje się pod brzeg i zatrzyma się dając tym samym dogodny i bezpieczny przejazd statkowi wyprzedzającemu.
10. Na Kanałe Zerańskim od km 0,00 do km 10,0 zabrania się obracania statkom o długości większej niż 20 m, a od km 10,0 do km 18,0 o długości większej niż 15 m.

Zakaz ten nie dotyczy statków zatrudnionych przy pracach hydrotechnicznych.

11. Postój statków może odbywać się tylko w miejscach oznaczonych znakiem żeglugowym nr E. 5. Przepis ten nie dotyczy statków wykonujących prace związane z utrzymaniem kanału, oraz statków które uległy awarii i nie są zdolne do dalszej jazdy.

§ 14

UPRAWIANIE ŻEGLUGI W CELACH SPORTOWYCH I TURYSTYCZNYCH

1. Uprawiając żeglugę statkiem sportowym lub turystycznym należy przestrzegać następujących zasad ruchu:
 - a) statek powinien płynąć skrajem szlaku żeglownego,
 - b) nie wolno płynąć samospławem po linii nurtu, natomiast przecinać linię nurtu należy po najkrótszej drodze,
 - c) odległość od innych statków powinna być bezpieczna, z tym, że odległość ta nie może wynosić mniej, niż 100 m przy przecinaniu linii kursu innych statków,
 - d) inne statki, niż sportowe lub turystyczne korzystają z pierwszeństwa przepływania pod mostami, przez wąskie przejścia drogi wodnej i na odcinkach drogi wodnej o niedostatecznej widzialności,
 - e) nie wolno dobijać lub cumować do innych statków w ruchu, jak również płynąć w obszarze działania prądów wstecznych powstających za rufą statków o napędzie mechanicznym,
 - f) szybkość statku nie może powodować zagrożenia bezpieczeństwa żeglugi lub powodować uszkodzenia statków korzystających z drogi wodnej, budowli wodnych i urządzeń służących do połowu ryb,
 - g) nie wolno uprawiać żeglugi w czasie trudnych warunków hydrologiczno-meteorologicznych powstałych na skutek silnych wiatrów, mgły, śnieżyicy itp. zagrażających bezpieczeństwu statku i osób na nim przebywających. Zakaz uprawiania żeglugi powinien być sygnalizowany (znak żeglugowy Nr A. 1) na masztach sygnałowych poszczególnych przystani.
2. Pociąg holowniczy złożony ze statków sportowych i turystycznych powinien mieć zapewnioną zdolność manewrowania i nie może liczyć więcej niż:
 - a) 10 statków przy holowaniu szeregowym,
 - b) 3 statki przy holowaniu równoległym.
3. Zabrania się uprawiania żeglugi w porze nocnej przez statki sportowe, turystyczne oraz inny sprzęt rekreacyjny na następujących drogach wodnych:
 - a) Kanał Zerański,
 - b) Zbiornik Zegrzyński,
 - c) Zbiornik Włocławski,
 - c) Zbiornik Sulejowski.
4. Uprawianie żeglugi przez statki sportowe, turystyczne oraz sprzęt rekreacyjny możliwe jest po całej powierzchni zbiorników: Zegrzyńskim, Włocławskim i Sulejowskim o ile nie zagraża to ich bezpieczeństwu.
5. Ruch statków sportowych i turystycznych na rzece Wiśle od km 620 do km 667 na Zbiorniku Włocławskim powinien odbywać się wyłącznie po wyznaczonym szlaku żeglownym.
6. Na Zbiorniku Sulejowskim zakazuje się kotwiczenia w „strefie Foliowanej”. Natomiast pomosty i przystanie pływające w tej części Zbiornika muszą być cumowane tylko do lądu.
7. Statki sportowe, turystyczne i sprzęt rekreacyjny uprawiający żeglugę na Zbiorniku Włocławskim nie mogą utrudniać przeprowadzania prób przez statki nowozbudowane.
8. Na nartach wodnych oraz ślizgówkach jeździć można wyłącznie na odcinkach drogi wodnej wyznaczonych do tego celu przez Inspektorat Żeglugi Śródlądowej w Warszawie z tym że:
 - a) jazda na nartach wodnych oraz ślizgówkach nie może zagrażać bezpieczeństwu, ani utrudniać ruchu statków żeglugi śródlądowej, statkom sportowym i turystycznym oraz osobom kąpiącym się,
 - b) na statku holującym narciarza wodnego, oprócz kierownika statku powinna być dorosła osoba dla obserwacji i obsługi holowanego narciarza; powyższe nie jest wymagane jeżeli jazdę na nartach uprawia się pod specjalnym nadzorem sportowym,
 - c) lina holownicza powinna być zamocowana w taki sposób, aby nie ograniczała zdolności manewrowej statku holującego,

d) nie wolno używać statków bezzałogowych, jako statków holujących oraz holować liny holowniczej bez narciarza.

§ 15

UPRAWIANIE RYBOŁÓSTWA

Połowy mogą odbywać się w szlaku żeglownym tylko podczas przerw w ruchu żeglutowym. Z chwilą zbliżania

się statku należy sieci zebrać, a w przypadku nie możliwości usunięcia ich na czas, należy wystawić znak żeglowski nr A. 1.

§ 16

SYGNAŁY DŹWIĘKOWE STATKÓW ICH ZNACZENIE I SPOSÓB NADAWANIA

Ustala się następujące sygnały do porozumiewania się statków w pociągach holowniczych:

Lp.	Rodzaj sygnału i jego znaczenie	Sposób nadawania sygnału	Symbol sygnału
1.	Sygnał: rozpoczęcie jazdy pociągu holowniczego	1 krótki dźwięk 2 długie dźwięki 1 krótki dźwięk	. - - .
2.	Sygnał: przygotowanie do zakończenia jazdy	1 długi dźwięk 3 krótkie dźwięki 1 długi dźwięk	- . . . -
3.	Sygnał: rzucić kotwicę	1 długi dźwięk 3 krótkie dźwięki	- . . .
4.	Sygnał: rzucić hol	1 krótki dźwięk 1 długi dźwięk 1 krótki dźwięk	. - .

§ 17

Traci moc zarządzenie nr Wz-04/2/59/71 Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Warszawie z dnia 18 stycznia 1971 r. w sprawie lokalnych przepisów dotyczących żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Dz. Urz. WRN w Warszawie Nr 3 poz. 43, Dz. Urz. RN m. st. Warszawy Nr 3 poz. 20, Dz. Urz. WRN w Bydgoszczy Nr 4 poz. 41, Dz. Urz. WRN w Lublinie Nr 3 poz. 27).

§ 18

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik
Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej
w Warszawie

(—) Franciszek Bleja

Opłata pocztowa zryczałtowana

URZĄD WOJEWÓDZKI
w Łomży
KANCELARIA OGÓLNA

Adres Redakcji: Urząd Wojewódzki w Łomży, Biuro Organizacyjno-Prawne i Kadr, 18-400 Łomża, ul. Armii Czerwonej 22, tel. 29-29.

Adres Administracji: Urząd Wojewódzki w Łomży, Wydział Budżetowo-Gospodarczy, 18-400 Łomża, ul. Armii Czerwonej 22, tel 30-35.

Warunki prenumeraty:

Prenumerata płatna z góry. Roczna ze skorodwidzem — 18 złotych, półroczna bez skorowidza — 10 zł. Cena ogłoszeń: 1/1 strony 240 zł, 3/4 strony (do 120 wierszy) 210 zł, 1/2 strony (do 80 wierszy) 165 zł, 1/4 strony (do 40 w.) 90 zł, 1/3 strony (do 20 w.) 60 zł.

Bitk.2465/76 r. 500 egz. A4

Wszelkie należności za prenumeratę, ogłoszenia i egzemplarze pojedyncze należy wpłacać na konto NBP Łomża Nr 108-94. 02-51 część 97 rozdz. 9133 § 77.

Cena pojedynczego egzemplarza do 4 stron druku wynosi 90 gr — przy większej ilości stron — o 30 gr więcej od każdej drukowanej strony.

Cena niniejszego egzemplarza — 2,10 zł.